

IŠGELBĖTI TAUTĄ

uztarimas.lt

2010 m. Rugsėjis

Nr. 9 (67)

Dievo žodis

Tada miško medžiai giedos Viešpaties akivaizdoje, nes Jis ateina žemės teisti. Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, ir Jo gailėstingumas amžinas. Sakykite: „Išvaduok mus, Dieve, mūsų gelbėtojai! Surink mus ir išlaisvink iš pagonių, kad dėkotume Tavo šventam vardui ir girtumėmės Tavo šlove“. Garbė Viešpačiui Izraelio Dievui, per amžių amžius. (1 Kronikų 16,34-36)

Šlovė Viešpačiui,



Mano širdis prisipildo gerų dalykų, aš kalbu apie dalykus, liečiančius Mūsų Karalių; mano liežuvis yra pasiruošusio rašyti rašytojo plunksna (Ps 45,1; Apr 1,19).

Man džiugu, kad aš ir vėl priėmiau oficialų kvietimą į Lietuvą ir dalyvavau trijų dienų maldos ir pasninko renginyje. Viešpats mumyse ir tarp mūsų darė didžius dalykus ir savo žodžius patvirtino ženklais (Mk 16, 20). Vilniaus jaunimas dega dėl Dievo. Joelio 2, 28 pranašystė pildosi. Dievas man kalbėjo apie šiuos jaunus žmones mano buvimo Lietuvoje ir kelionės atgal į Angliją metu. Jis sakė, kad jie yra „Jo ginklai“ (taip pat žr. Jer 51, 20). Nors niekada negirdėjau, kad būtų sakoma „Jo ginklai“, bet būtent taip kalbėjo Dvasia. Viešpats sako, kad gali juos naudoti dėl jų širdžių tyrumo ir užsidegimo dėl Karalystės reikalų. Jie jauni ir stiprūs, ir dar neturi slaptų kėslų.

Noriu viešai padėkoti pastoriumi Kęstučiui (*vert.: Kęstučiui Eimučiui*) ir jo bendruomenės nariams už priėmimą, rūpestį ir dėmesį, kurį gavau melddamasi ir šlovindama su jais. Biblija sako, kad jie buvo sutarime ir visa turėjo bendra (Apd 4, 32), ir aš tai mačiau. Tikiu, kad būtent dėl to Dievas taip galingai veikė tarp mūsų visą tą laiką. Dievas veiks tik ten, kur yra harmonija, sutarimas ir dvasios vienybė. Mes praleidome šlovingą laiką, aleliuja! Aleliuja, kuris išlieka tas pats kiekvienoje kalboje!!!



Dievas panaudojo mūsų ieškojimo ir susitikimo su Juo galimybę, kad duotų pradžią tarnavimams ir pašaukimui. Vienas žmogus buvo iškart pakrikštytas vandenyje!!! Kai kurie krito nuo patepimo, o treči ieškojo ir buvo pakrikštyti Šventąja Dvasia.

Patepimo aliejus tekėjo (tiesiogine to žodžio prasme, aliejus išsiliejo mano kuprinėje man nežinant, iki atvykstant į Gatwick oro uostą). Tikiu, kad tai buvo pranašiškas Šventosios Dvasios veiksmas, kuri man kalbėjo, patvirtindama, kad prabudimas palies abu krantus, prasidėdamas Lietuvoje ir paliesdamas Jungtinę Karalystę. Tai Jos žodžių patvirtinimas: Žemė bus pripildyta Dievo šlovės taip, kaip vandenys pripildo jūrą (taip pat žr. Hab 2,14).

Tiek pastorius Kęstutis, tiek aš, nepriklausomai vienas nuo kito gavome žodį „Rejoice“ (liet. „*džiaukitės*“), kai meldėmės ir šlovinome. Pastorius nekalba angliškai. Taigi mes žinojome, kad tai buvo Dievo darbas. Grįžtant į Angliją, Šventoji Dvasia pašnibždėjo žodį „juxma“, kuris, tikiu, yra vokiečių kalbos žodis, ir reiškia „džiaugsmas“ ir „linksmybė“. Būtent tai mes patyrėme per tas tris dienas. Džiaugsmas (Joy) yra mano antras vardas!!! Biblija Laiške filipiečiams 4, 4 sako: „Džiaukitės Viešpatyje visuomet! Ir vėl kartojų: džiaukitės!“ Tai Dievo žodis Jo žmonėms.



Visa tai rašau, praėjus 3 dienoms po grįžimo, ir vis dar esu pavargusi. Praeitą naktį Viešpats ištarė žodį, kuris toliau patvirtina tai, kokius Jis nori mus matyti. Jis man pasakė: „Nerimauti yra kūniška“ (žr. Fil 2, 21). Mums reikia likti dvasioje, džiaugtis ir matyti viską taip, kaip Dievas tai mato (2 Kor 4,18). Dalykai, kurių nėra, ir tai, ko mes trokštame – mes turime tai matyti taip, tarsi jie yra.

Dievas nori padaryti Jeruzalę žemės pasididžiavimu (Iz 62, 7). Tarp kitko, Vilnius istoriškai žinomas kaip Šiaurės Jeruzalė; prieš karą čia gyveno labai didelė žydų bendruomenė.

Jo Karalystė artėja, ir žmonės yra paskiriami užimti savo vietas ant sienų. Viešpats man parodė tą sieną: ji yra iš deimantų ir daugybės brangakmenių. Ji labai graži. Jis sako, kad tuos akmenis kartu laiko smilkalai, kylantys nuo mūsų bendrų maldų dvasioje.

Ne galybe ir ne jėga, bet Viešpaties Dvasia (Zch 4, 6), ir visa, ką mes darome Jo vardu, yra labai brangu Jo akyse.

Melskitės už Jeruzalę ir Jėzaus Kristaus Bažnyčią.

Su didele meile,
Evangelistė Linda J Clifford-Hayes
www.ljcministries.co.uk
Išvertė Kristina Vrubliauskaitė

Didžiulio prabudimo sprogo pradžia



Vos pasibaigus stovyklai, atėjus į bažnyčią man vis iškildavo klausimas: „Ar Dievas šiandien vėl ateis?“ Ir net dabar, kiekvieną kartą vis labiau stebiuosi, nes Jis kiekvieną kartą ateina ir žymiai galingesnis, negu vakar, kiekvieną kartą Jis save apreiškia vis kitaip, ir tiesiog nuostabu yra matyti kai vienu metu bažnyčioje tarp visų tvyro vis didėjanti branda ir kartu vaikiškas nuoširdumas. Tiesiog nėra žodžių išreikšti džiaugsmui, kai matai, kaip Dievas veikia kiekviename iš mūsų, kaip Jis atsako į mūsų giliausias maldas. Jo darbai jau dabar taip stipriai matomi. Tai kas tada mūsų laukia ateityje???

Nuolatos vis galvoju, nuo kada atsirado toks bažnyčios pakilimas ir net pati sau negaliu tiksliai atsakyti, nes fiziniemis akimis mes tai matome tarsi nuo jaunimo stovyklos laikų, bet, tikiu, kad didžiausią darbą atliko metų metus vykusios užtarimo maldos, todėl ir prabudimas nėra

atsitiktinis įvykis, ir ši mintis mano dvasią labai pakelia, nes iš karto suprantu, kad Jo Dvasia apsireiškė ne šiaip sau ir ne trumpam...

Jeigu dabar reikėtų apibūdinti tai, kas vyko stovykloje, vienu žodžiu, galėčiau ištarti tik: „Vaaaaau!!!“, nes Jo Dvasia buvo be galo galingai juntama. To laiko iš mano širdies neišbrauks niekas. O, jis buvo toks šlovingas! Aš niekada net negalėjau patikėti, kad Dievas gali apsireikšti kaime, tvartelyje, tarp dar visai jaunų tikinčių paauglių, bet Jis radikaliai sulaužė mano nuostatus. Ten vyravo tobula laisvė, niekas niekam nesakė: „daryk taip, ar daryk anaip“. Jisai Pats mus mokė, kaip Jis nori būti šlovinimas, ir tos suplanuotos trisdešimt minučių maldos išsitęsavo iki trijų valandų, bet ir po to norėdavosi tai tęsti visą dieną, o gal amžinai...

Ir Jis mus moko iki dabar ir tikiu, kad tai tęsis, nes prašančiam Jis duoda, o Jo trokštančių tik daugėja. Nuostabu žinoti, kad Jis niekada neapvils. Jis Toks galingas!

Nieko nėra nuostabiau, negu tai, kaip kiekvieną dieną, kai mes ieškome Jo veido, Jis vėl apsireiškia, – kai Pats Dievas ateina į mūsų tarpą ir, tikrai tikiu, kad tai yra tik viso didžiulio prabudimo sprogimo pradžia.

Kristina Valančiauskaitė

Naujas gailestingumo apreiškimas



„*Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, ir Jo gailestingumas amžinas.*“ Tai kur kas daugiau nei viena dažniausiai pasikartojančių frazių Biblijoje. Tai pergalinga malda, kylanti iš pačių širdies gelmių. Tai žodžiai giesmės, kurią giedoti Dovydas išmokė Asafą ir jo brolius, ką tik pargabenus Viešpaties Sandoros skrynią į karaliaus miestą (1 Kronikų 16). Ir šiais žodžiais Dievo vyrai meldėsi daugelyje psalmių, nuoširdžiai atiduodami padėką savo Viešpačiui. Ir iš tiesų, šiandien yra už ką Jam dėkoti. Dėkoti už tai, kad Viešpats mūsų silpnume tampa labai stiprus ir, atrodytų, visiškai beviltiškose situacijose, Jis moka apreikšti Save taip nuostabiai ir ypatingai.

Šios vasaros pabaigoje, kuomet Gintas ir Aiva jau ketvirtą savaitę gyveno pasistatę palapinę tai vienoje, tai kitoje Vilniaus vietoje, Viešpats apreikšė ypatingą Savo malonę. Man net sunku įsivaizduoti, ką turėjo išgyventi ši šeima, su visais daiktais atsidūrusi gatvėje, ir, net neabejotina, kad jie, tik dėl begalinio Dievo gailestingumo ir Jo malonės, perėjo šiuos išbandymus. Pirmą vakarą kažkoks nepažįstamas vyriškis palaimino juos palapinė, tikėjimo namiškiai nuolat juos palaikė maldomis, rėmė maistu bei laimino mažomis pinigų sumomis, bet esminis dalykas buvo stogas virš galvos, ir beveik keturias savaites nesimatė jokių prošvaisčių. Dievo pedagoginė metodika yra, neabejotinai, pati geriausia, ir tos išlikimo pamokos, gyvenant nežinomybės, tikrai dvasiškai užgrūdina. Gintas liudijo, kad ne kartą jam sviro rankos ir nebebuvo jėgų melstis, nes tikėjimas silpo, o mintys chaotiškai sukosi galvoje ir „kažkas“ traukė į praeitį. Bet Tas, Kuris augo Ginto ir Aivos širdyse, padėjo pereiti šeimai per visus išbandymus, nes Jis yra gerokai stipresnis už tą „kažką“, kuris yra pasaulyje.

Rugpjūčio viduryje visa bažnyčia trims dienoms susibūrė maldai ir pasninkui, o prie mūsų prisijungė brangūs svečiai iš Jungtinės Karalystės, Malavio ir Suomijos. Tai buvo nuostabiai palaimintas ir pergalingas laikas, kuomet mes Viešpaties skrynią atgabėnome į naujas bažnyčios patalpas Basanavičiaus gatvėje. Tris dienas aukštutiniame kambaryje skambėjo gyriaus giesmės mūsų Viešpačiui, o maldos net neabejotinai pasiekė Malonės Sostą. Tas dienas, nors ir sirgdamas, bei turėdamas temperatūros, savo palapinėje pasninkavo ir Gintas. Dvi dienas visiškai sausu pasninku žeminęs savo sielą, o trečią dieną alkį numalšinęs keliais vaisiais ir vandeniu, Gintas dvasioje paėmė pergalę. Dievas apreikšė begalinį savo gailestingumą per evangelistę Lindą iš Jungtinės Karalystės, kuri išgirdo Šventosios Dvasios paraginimą, gavo Žodį ir pusei metų apsiėmė remti Ginto ir Aivos kambario nuomos išlaidas! Šlovė Dievui!

Ir tuo Dievo gailestingumas šiai šeimai nepasibaigė. Paskutinį vasaros penktadienį mes rinkomės maldai, o kaimynystėje išikūrusi bažnyčia „Ekklesia“ Reformatų parke rengė evangelizaciją, kurioje pamokslavo pastorius iš JAV. Kęstučio paraginti, nutarėme prisijungti prie tikėjimo namiškių ir pasiklausyti Dievo Žodžio. Susirinkimo pabaigoje pastorius ir jo komanda meldėsi už ligonius. Jis pasakė, kad kur tik važiuoja skelbti Dievo Žodį, vyksta ženklai ir stebuklai ir Viešpats visuomet atveria ausis kurtiesiems. Pastorius pakvietė žmones, turinčius kurtumo problemą išeiti į priekį, o pasirodo, kad Aiva viena ausimi buvo pusiau apkurtusi. Ir, ačiū Dievui, įvyko tikras stebuklas – Jo gydanti jėga prisilietė prie Aivos, ir šiandien ji kuo puikiausiai girdi!

Šlovė Dievui, nes tą savaitgalį Jis dar plačiau atvėrė ne tik mūsų dvasines ausis, bet ir mūsų širdis bei visiškai netikėtai į sekmadienio susirinkimą atsiuntė šiuo metu Jungtinėje Karalystėje ELIM bažnyčioje tarnaujantį juodaodį pastorių Haroldą Aflu iš Ganos. Pastorius tą rytą buvo pakviestas pamokslauti tame pačiame pastate išikūrusioje „Naujosios Kartos“ bažnyčioje, bet kuomet jis išgirdo, kad šiame mieste yra bažnyčia, budinti užtarimo maldose už Lietuvą, kažkas įvyko jo dvasioje, ir jis tiesiog privalėjo ateiti į mūsų susirinkimą ir perduoti mums svarbią žinią iš Dievo. Ir tikrai, tai buvo galingas raktas, atvėręs Tėvo širdies gelmes mums. Šventoji Dvasia tiesiog liejosi susirinkime, o žodžiai, kuriuos sakė Dievo vyras, labai sujaukino mano dvasią. Haroldas mūsų bendruomenę pavadino pranašiška bažnyčia, kuri ištikimai budi užtarime ir kantriai laukia. Jis pranašavo, kad mes pradėsime judėti pranašiška šlovine (šlovė Dievui – tai jau vyksta!). Ir esminis dalykas, kurį akcentavo pastorius, tai, kad kiekvienam iš mūsų yra reikalingas šviežias gailestingumo apreiškimas. Jis pamokslavo iš 1 Petro laiško 1-o skyriaus, ir aš vis dar bandau atrasti šių eilučių gylį, aukštį, ilgį ir plotį:

*Tebūnie palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris iš savo **didžio gailestingumo**, Jėzaus Kristaus prikėlimu iš numirusių, atgimdė mus gyvai vilčiai, nenykstančiam, nesuteptam ir nevystančiam palikimui, kuris paruoštas jums danguje (1 Pt 1, 3-4).*

Ir iš tiesų šiandien mes, matydami nuodėmėse skęstančią tautą, negalime būti abejingi ir privalome ištikimai stovėti tarp tautos ir Dievo. Mes turime atsistoti taip, kaip Mozė buvo atsistojęs užtarime tarp maištaujančių izraelitų ir Viešpaties, kad Jis nesunaikintų visos tautos už jos nuodėmes (Skaičių 14). Tuomet izraelitai pasigamino auksinį veršį ir jį garbino. Kaip baisu, bet šiandieninėje kultūroje yra tūkstančiai „auksinių veršių“ ir „sidabrinų kumelių“, kurie dieną ir naktį spinduliuoja įvairiausiomis spalvomis ir apakina visuomenę. Žmonės ne tik pamiršta Dievą, bet ir pradeda ignoruoti Jį. Tai Dievui nepatinka, ir Jis Savo žodyje kalba apie rūstybę. Ačiū Dievui, kad šiandien vis dar yra malonės laikas, ir mes turime didelę malonę – budėti užtarime.

Po šio pamokslo aš ieškojau Dievo, nes norėjau gauti naują gailestingumo apreiškimą. Aš vis dar esu ieškojimuose, bet Jis iškėlė man maždaug savaitę prieš šį susirinkimą buvusių įvykius. Aš su dvylikamečiu Motiejumi nuvažiavau į Lauryno sodybą. Ir pirmą naktį saldžiai miegant palapinėje mane pažadino galingas lietus ir žaibai. Blykstelėjimą ir griausmus skyrė vos kelios akimirkos, ir aš supratau, kad mes esame ypatingo pavojaus zonoje. Iš karto apimtas baimės pradėjau melstis, bet pradžioje iš mano sielos kylančios maldos, bandančios Jėzaus vardu išvaikyti lietus ir žaibus nesulaukė teigiamo atsakymo, o giliai dvasioje girdėjau Viešpaties balsą: „Dabar negaliu“. Tuomet pagal savo supratimą pradėjau melstis už Motiejų, kad Dievas jį krikštytų Šventąja Dvasia ir ugnimi. Bet ir tai nebuvo Dievo valia, nes Motiejus sėdėjo „ramus kaip belgas“. Iš tiesų nežinojau ką daryti, nes buvau apimtas baimės, o man iš Vilniaus paskambinusi persigandusi mano mama ragino mus skubiai bėgti į namelį. Tada aš išjungiau telefoną ir pradėjau ieškoti Dievo valios. Motiejus man pasakė, kad jam Dievas apreiškė, jog turime pasilikti čia ir miegoti, nes viduje jis jaučia visišką ramybę. Ir tas vaikiškas tikėjimas buvo tiesa. Aplinkui pliaupė lietus ir žaibavo. Griausmai girdėjosi ir iš vienos, ir iš kitos pusės, o blyksnį ir garsą vis dar skyrė vos kelios sekundės. Pūtė stiprus vėjas. Motiejus užmigo, o aš meldžiausi kalbomis. Pradėjau įeidinėti į užtarimą ir tiesiog leidau palaimintai Šventajai Dvasiai judėti per mane. Ir dabar prisimenu, kad gal pusvalandį atsiklaupęs ant kelių kumščiu trunkiau į žemę ir dvasioje meldžiausi šiais žodžiais: „Dieve, būk gailestingas Lietuvai, būk gailestingas mūsų tautai.“ Po pusvalandžio fizinė grėsmė jau buvo nutolusi, nes blykstelėjimą ir griausmą jau skyrė maždaug 15 ar 20 sekundžių. Po poros valandų viskas aprimo, ir aš maldos dvasioje užmigau, bet prabudau nuo to,

kad Motiejus per sapnus meldėsi kalbomis. Labai įdomu, bet kiek žinau šis jaunas vaikiną dar iki šiol nesimeldžia kalbomis, o tai, kas įvyko, yra tik įrodymas to, kad mūsų dvasia nuolatos šlovina ir garbina Dievą bei begaliniais atodūšiais naudoja mus ir budi užtarime, mums patiems nieko apie tai net neįtariant.

Aš supratau, kad Viešpats nori mane įvesti į naktinį užtarimą, todėl kitas dvi naktis į palapinę pasiėmiau gitarą. Jis ir vėl naktį mus pažadino lietumi ir žaibais. Ačiū Dievui, griaustinio židinyne nebuvo taip arti kaip pirmąją naktį, bet nuolatos blyksintis dangus, grėsmingi griaustinio garsai, stiprus vėjas ir pliaupiantis lietus neleido sudvejoti, jog reikia būti ir melstis. Mes šlovinome Viešpatį, skelbėme, kad Jėzus Kristus yra vienintelis Dievas Lietuvoje, užtarėme tautą ir bažnyčią bei džiaugėmės Jo artumu. Netikėtai, giesmėje nuėjus į visišką ramybės būseną, aprimo ir lietus. Pradėjus groti kiek garsiau, ir lietus šiek tiek sustiprėjo. Jau nebepūtė vėjas, ir šie antgamtiniai specialieji efektai liudijo, jog Viešpats yra su mumis, ir kad tai tas darbas, į kurį Jis mus kviečia.

Šie žaibai – tai tik įvaizdis, kad Dievas, norėdamas mus įvesti į užtarimą, kartais sudrebina mūsų ramią kasdienybę. Ir jeigu tavo maldos šiandien bando užgesinti tuos sudrebinimus – tu šaudai pro šalį. Šaudyk taikliomis užtarimo strėlėmis ir stokis ištikimai būti už žūstančią tautą. Ieškok Dievo valios ir prašyk, kad Jis būtų gailestingas Lietuvai, ir kad galingai apreiškėtų Save šioje tautoje. Net neabejok, kad tavo poreikiai bus laiku atsakyti, nes jeigu Jo akivaizdoje tu išliesi savo širdį, prašydamas gailestingumo kitiems, Viešpats neabejotinai apreišk savo gerumą tavo gyvenime. Ačiū Dievui, kad Jis yra geras, ir Jo gailestingumas amžinas.

Tadas Daujotas

Maldos Diena už taiką Jeruzalėje 2010-10-03

Labai Jums dėkojame, kad parašydami šį pranešimą, jūs prisidedate prie Maldos Dienos, kuri skirta melstis dėl Taikos Jeruzalėje. Tai strateginis įvykis. Ir Jūsų dalyvavimas jame tikrai pakeis dalykus Jeruzalėje ir visame pasaulyje, kai jūs ir milijonai tikinčiųjų iš viso pasaulio, 200.000 bažnyčių ir 175 tautų susijungs šiame, dar negirdėtame maldos judėjime dėl Jeruzalės.

Prašome jūsų paskleisti šią žinią apie Maldos Dieną – Dėl Taikos Jeruzalėje – pasakydami tai savo pastoriumi, savo tikintiems draugams; klijuodami skelbimus ar dalindami skrajutes savo bažnyčioje, knygyne ir darbovietėje. Jei Jūsų bažnyčia dalyvaus šiame metų renginyje – Maldos Dienoje – prašome, praneškite mums, užsiregistruodami <http://www.daytopray.com/Register-Your-Church.aspx>.

Dėl skelbimų ir kitų vertingų dalykų, skirtų Maldos Dienai, prašau apsilankyti <http://www.kairosresourcecenter.com>, o jei norite dar labiau įsitraukti į šį renginį, apsilankykite <http://www.daytopray.com/Get-involved.aspx>.

P.S. Jūs galite labai prasmingai palaiminti šį svarbų darbą ir bendradarbiauti su mumis padovanodami 25, 50, 100 dolerių, ar kitaip paremdami Maldos Dieną. Norėdami tapti Maldos dienos – Už Taiką Jeruzalėje – finansiniais partneriais, apsilankykite mūsų svetainėje <http://www.daytopray.com/Donate.aspx>.

Telaimina Jus DIEVAS
Robert Steams

Koordinatorius Vaclovas Jočys (mob. tel.: (8~640)10112; el. paštas: vaclovas.jocys@gmail.com)
Leidinių paruošė Irena Zimnickienė (mob. tel.: (8~673)10644; el. paštas: irenazim@gmail.com)
Leidinuką galima rasti Bažnyčios puslapyje www.uztarimas.lt